

Roskildefreden 1658

Roskildefreden 1658

Dens stormechtigste högborne furste och herres, herr Carl Gustafs medh Gudz nåde Sveriges, Göthes och Wendes konungs storfurstes till Finlandh, hertigs uthi Estlandh, Carelen, Bremen, Verden, Stettin, Pommern, Cassuben och Wenden, furstes till Rügen, herres öfver Ingermanlandh och Wismar, så och pfaltzgreffves vidh Rhein i Beyern, till Gülich, Cleve och Bergen hertigs etc., vår allernådigste konungs och herres fullmächtige commissarier, vij underskrefne Corfitz, greffe aff Uhlefeldt, herre till Gratlitz och Hersmannitz, riddare, högstbemälte Kon. Mat.s geheme råd, Steeno Bielke, frijherre till Korppo, herre till Gäddeholm, Grässön och Tånga, högstbemälte Kon. Mat.s och dess rikjes råd, admiral och admiralitetzråd, giöre härmedh vitterligt: Att effter som nu en tidh bortåth någre missförståndh och irringar äre upvuxne emillan högstbemälte Hans Kon. Mat. och Sveriges crono på den ene och den stormechtigste högborne furste och herre, herr Friderich den tridie, Danmarckes, Norges, Wendes och Gottes konung, hertig uthi Slesvig, Holsteen, Stormarn och Ditmarschen, greffe uthi Oldenburg och Delmenhorst, orh Danmarcks crono på den andra sidan, hvilcke alle på sidlychtone så vida äre uthbrustne, at de hafve af sigh födt och itändt den nu sväfvande feigde och vapnskifte, Theres Mat. Mat. och thesse låflige rijken emillan till ingen ringa begge rikernes och deres undersåtares orh inbyggjares skada, afsaaknadh, hinder och fördärf, så hafver först den stormechtigste högborne furste och herre, her Ludvigh den fiorttonde, christligste konung i Franckrijke och Navarra, såsom och sedan den durchleuchtigste herre Protecteuren aff

Engelandh, Skottlandh och Irlandh af synnerligh affection till begge sigh emillan stridande konungar och desse låflige rijken, funnit gått att sökia möyelige medell, där igenom thenne itände och kringh sigh frätande krigslåga i thesse nordiske rijken kunde släckias och dampas, och i samma stadh fridh, rooligheet, vänskap och gått förtroende åther stiftas och uprättas igen, där medh all ytterligare olycko att förekomma, till hvilcken ända både Hans Mat. till Franckrijke, som Hans Högheet Protecteuren i Engelandh deres extraordinaries afgesandter till begge Deres Mat. Mat. i Sverige och Danmarck affärdat medh ordre att remonstrera begge Deres Mat. Mat. christenheetenes tillståndh och fahran, som af detta inbördes kriget dem kunde öfver hufvudet hängia; till att styrkia så mycket mera och förmana till förlijkning och freedlige consilia, såsom och tillbiudes deres herrers herrers och principalers underhandling och interposition, där medh så mycket mere att kunna befrämia dette låflige fridzvärdhedh.

Hvarföre och Hans Mat., vår nådigste konung och herre, så väl bevecht af Hans Mat. i Franckrijke och Hans Högheets Protecteuren i Engelandh inrådande, som af sin egen begärligheet och åstundan, att släckia och dämpa denne krigslågan, och att niuta och conservera fridh och rooligheet innom alle dess riksgräntzer, så och förtrooligh vänskap och gått förståndh medh alle dess naboer och grannar, enkannerligen medh Danmarck och Narie, som uthi vidlyftige gräntzer och många andre måttor mycken gemenskap hafve medh Sveriges rijke, hafver låtit sigh dess bundzförvandters vanlige råd och underhandling behaga.

Roskildefreden 1658

Och såsom nu ändtligen Hans Mat. i Danmarck i lijka måtto sin benägenheet genom Hans Högheets Protecteurs hoos sikh varande extraordinarie affgesandter därtill hafver förklarat, är där på fölgdt, att ett möthe först i Rudköping på Langeland emillan begge rijkernes commissarier och fullmechtige är bevilliat och forafskedat vordet. Men såsom imedlertidh Hans Mat., vår allernådigste konung och herre, fullfölliandes och nyttiandes sine vapens lycka medh hela armeen avancerade öfver Langelandh till Lalandh och Falster, och for den skull de danske commissarier äre förorsakade vordne att tillijka medh Hans Högheets Protecteurs affgesandte mötha Hans Kon. Mat. vidh Vordingborgh här på Seelandh; så hafver Hans Kon. Mat. till att bevijsa sin benägenheet till fridh och enigheet icke velat denne lägenheet förbijgå, uthan oss till sine commissarier på sine och sitt rijkets vägnar förordnat och medh tillbörlig fullmacht förseedt, hvaruppå vij föreskrefne äre kombne till möthes medh högstbemelte Hans Mat.s och Danmarcks rijkets rådth och fullmechtige commissarier, de edle, välborne och välbyrdige her Jochim Gerstorff till Tundbyholm, riddare, rijkshoffmäster och befallningsman öfver Bornholm, och Christian Skiel till Fusinge, befallningsman öfver Tryggevalde. Och sedan vij hvars annars fullmacht och procuratoria hade öfverseedt, richtige och nöyachtige befunnet och på begge sijdor förvåxlat och öfverlefrerat, tå äre vij i then helige Treefaldigheets namn tillsammanträdde och hafve på sielfve tractaten en begynnelse giordt. Och ändoch de danske commissarier, till bättre informera sikh om deres herres villia och ytterligare

förklaring öfver aff oss då foreslagne puncter äre till Kiöpenhamn förreeste, så är lijkväl dermedh tractaten icke abrumperadh, emädan de uthlåfvade att vela medh dedh forderligste oss mötha på någon beqvemb orth igen, hvileked ochså skedde, idedh de sikh först hoos Hans Kon. Mat., vår allernådigste konung och herre, i hufvudqvarteret Torslundamagle och sedan i byen Tostrup darsammastädes medh oss begyndte fredzhandelen att continuera infunnit hafve, hvarest vij medh den christligste kongens i Franckrijkes och Navarrens rådth och ordinarie ambassadeur vidh Kon. Mat.s i Sverige hoff, den välborne herre Hugo Terlon, riddare aff St. Johan i Hierusalem, såsom och Hans Högheets Protecteurs commissarius och extraordinarie affgesandter till Hans Mat. i Danmarck, den välborne herr Philip Medow, medh högste flijt hafve öfverlagdt och examineradt de strjder och tvister, som rijken hafve varit emillan, betänckt all medell och vägar dem alt bijläggia, och en godh varachtig och förtrolig vänskap igen alt stiffta och uprätta, hvaruthinnan åfvanbemelte mediatorer på deres principalers vägnar deres högste flijt, förståndh, dexteritet, mödo och arbethe så länge oförtrutet hafve användt, alt vij på lyctone oss emillan äre på Deres Mat.s Mat.s, våre allernådigste konungars, deres successorers och cronornes Sveriges och Danmarcks vägnar öfver visse puncter föreente och förljkte, hvilke nu här i Roskild genom Gudz nåde medh gemen samtycke af begge sijders commissarier bättre utharbetade, uthi viss form satte och vjdare deducerade äre, där medh all stridh och irringar uthi framtijden att

Roskildefreden 1658

förekomma på sätt och vijss, som effterföllier:

1. Först skall emillan begge Deres Mat. Mat., deres successorer, rijken, länder, råd, tiänare, undersätare och inbyggjare i Sverige, Danmarck och Narie vara en stadigh, evigvarande och oigenkallelig fridh, således att här effter allt missförståndh, ovillia, tvådrächt, oenigheet, fijendskap, krig och feigde uphäfves och ändas, jemväl och hvadh å begge sijdor så väl förr som uthi varande örlogs tidh kan vara föreluppit, förmedelst en general och till alle sigh sträckidande amnistie aldeles förgäthes och aldrig någonsin mere ihugkommas eller påörckias; och theremoth och i stället igen oprättas, stiftas och erhållas stadig vänskap, gålt förtroende, eenigheet och trogen naboerskap, så att den ene parten dens andres gagn och bästa medh ordh och gerningar lijka som sitt eget befordrar och försvarar, och hvadh som hälst then andres person, regering, rijken, landh och undersätare kan vara för nörr och till skada, thed sökia att affvända och så mycket möyeligit är förhindra.

2. Och på dedh sådant desto bättre måtte skeep och godh förtrooligheet underhållas emillan begge Deres Mat. Mat. och rijken Sverige och Danmarck, skole på begge sijdor renunciernas och uphäfvas alle de alliancer och förbundh medh andre potentater, konungar, furstar, estater och republikuer, ehvem the vara kunne, ingångne och oprättade enthera parten till præjuditz och förfång; såsom och effter denne dagh ingen alliance giöres af den emoth den andre eller den andres fijende uthi någon måtto eller under hvariehanda

prætext och förevandt assisteras och understödias.

3. Till samme ände är oss emillan förafskeedat, belevat och på begge sijdor uthlåvat, att icke tillstädia någon främmande fijentlig örlogsflotta, ehvo den och vara kan, att passera och löpa genom Sundet eller Beldt in uthi Östersjön, uthan dedh sökia, hvar å sin sijda, effter all möyeligheet att förhindra och afvärja.

4. Dedh är och förafskedat och beslutit, att alle the skepp, Hans Kon. Mat. i Sverige, dess undersätare och the, som byggja och boo i Sverige eller där under sorterande provincier, landh och städher, ingen undantagandes, tillhörige, bevärde och obevärde, små och store, med hvadh godz de innehafva, uthan åthskillnadh, icke allenast skole vara uthi Öresundh och Beldt frije och exempte för all tull, inquisitioner, visitationer, anhållningar eller andre molester och besvär, de hafva namn huru de hafva eller erdichtas kunne, uthan och icke vara skyldige eller bundne till att hafva eller vijsa någre certificationer på innehafvande varur, allenast dee på Kon. Mat.s af Danmarck tullbodh i Helsingör och Nyborgh richtigt siöpas framtee och upvijse. Men medh dedh godz och de varur, Hans Kon. Mat., dess successorer, undersätare och inbyggjare uthi Sverige och alle där underliggiande provincier, länder och städer tillhöre, och uthi fremmande skepp lastade och skeppade äre, förhållas häreffter, hvadh certificationerne vidhkommer, såsom för detta effter Brömsebroes pacters innehåldh, således att när the upvijsa allenast sine richtige certificationer, då uthan hinder, uppehåldning, förbuudh eller tulltächt i

Roskildefreden 1658

någon måtto genom Öresund och Beldt frije till och ifrån passera skole, men dedh svenske godz, uthi fremmande skepp inlastadt, som icke kan framvijsa sin rätta certification, skall tulltächten uthi Sundet och Beldt vara underkastadt.

5. Efttersom Hans Kon. Mat. i Sverige sigh uthi denne feigde hafver bemächtigat och genom vapnen tillvälladt åthskillige Kon. Mat.s i Danmarck landh, provincier och öyar och därpå varande fästningar och städer och dem jure belli nu besitter, så hafver Kon. Mat. i Danmarck bevilliat och samtycht på sin, sine successorer, Danmark och Norges kunungars och cronors vägnar, både till satisfaction och vederlagh emoth de occuperade länders restitution, såsom och till vedergällning för den genom detta krigedh Kon. Mat. och cronan Sverige tillfogade skada och förorsakade märckelige omkåstnader, jämväl och att undanvika större vidlyftigheeter, at afstå och afträda till Hans Kon. Mat., dess successorer, Sveriges konungar och crono, provincierne Hallandh, - som för detta cronan Sverige till försäkring hafver varit inrymbd - Skåne, Blekinge, Bornholm medh alle till bemälte provincier, landh och lähn liggiande städer, slått och fästningar, öyar, skiär, högheeter, herligheeter, jurisdictioner, andelige och verldzlige, skatter, ingiälder, tuller, räntor och rättigheeter till landz och vatten, såsom Danmarcks och Nåries konungar them åthniutit och besuttit hafve, att föllia här etfter Hans Kon. Mat., thess successorer och Sveriges crono till evärdeligh opåtaldt possession och egendomb.

6. Sammaledes cederes Kon. Mat. och cronan Sverige aff Kon. Mat. och cronan

Danmarck Bahus slått och lähn sampt Trundhiems gårdh och lähn medh alle underliggiande städer, slått och fästningar sampt andelige och verldzlige godz, lähn och appertinentier, som därtill medh rätte hörer och för detta lydt och hördt hafver, till landz och vattn, att incorporeras Sveriges crono till evärdeligh possession och egendomb, ettersom här uppå så väl som uppå de andre cederade och uthi nästföregående articul oppreppade landh och provincier särdeles författade cessionsbrefven, aff Kon. Mat. och Danmarcks rijkes rådhs underskrefne och förseglade, vijdare uthvijse.

7. Renuncierar och afstår dessliques till Kon. Mat., dess successorer och cronan Sverige Hans Kon. Mat., dess successorer och cronan Danmarck all den jurisdiction och rättigheet, andelig och verldzlig, så vjda han hafver på de godzen i furstendömet Rügen.

8. Och skole alle the af adell, som uthi de cederade provincier, land och lähn godz hafve och där boendes äre, vara plichtige att göra Hans Kon. Mat., dess successorer och Sveriges crono theres huldheets eedh och sig till lydno, trooheet och tjänst obligera. såsom the Danmarcks konungar för detta skyldige varit hafve. I lijka måtto skole alle andre i bemälte provincier boende, andelige och verldzlige, borgare och bönder, etfter denne dagh Kon. Mat., dess successorer och cronan Sverige allena och evärdeligen vara förobligerade, och alle probster och prester föllia den biskop eller superintendent och consistorium, som Kon. Mat. i Sverige dem förordnandes varder.

9. Deremoth är på Kon. Mat.s och Sveriges cronos vägnar låfvat och lillsagdt, att alle

Roskildefreden 1658

ständer, adell och oadell, andelige och verldzlige, borgare och bönder, uthi the vidh desse tractater cederade länder och lähn i Danmarck och Nârie skole behålla deres godz och egendomb, som dem anten genom arff, kiöp, bythe eller pant för krigedh, antingen aff cronan eller privatis sigh emillan, medh rätta tillkommer, och här effter mechtige vara, dem att besittia, nyttia, bruka och behålla, jemväl dem att försällia och sigh afhanda som tillförne, så som och blifva vidh deres vanlige rätt, lagh och gamble privilegier och frijheter oturberade och obehindrade, så vijda de icke löpa eller strida contra leges fundamentales af Sveriges crono, medh hvilcke desse cederade landh och lähn till evärdelig tidh här effter incorporeras skole. Och på dedh man må förnimma Kon. Mat.s i Sverige nådigste benägenheet, snarare deres vilckor att förbättra än förringa, är tillsagdt, att alle, så adell som oadell, hvilcke sigh under Kon. Mat.s och cronones Sveriges jurisdiction alldeles begifve, må åthniuta medh de infödde Svenske lijka tillträde till beneficia och honores.

10. Thed är och therhoos afftaldt, att när fästningarne och landen inrymmes Kon. Mat. i Sveriges fullmechtige, att då tillijka hvadh effterrättelse och documenter, som finnas vidh handen om ländernes och däri liggjande godzens lägenheeter, räntor och ingiäldh, så och om gräntzorne, råmärcken och byeskillnaden, sampt hvadh justitien angår, sådane skriffter, jordeböcker och underrättelser tillijka öfverantvardas skole. Och sedan medh det förste förordnas visse fullmechtige, två eller tree på både sijdor, som kunne besichtiga, åthskillia och adjustera alle gräntzer, råmärcken och

tvister emillan de afträdde och inrymbde och darnäst belägne behåldne provincier och lähn, på dedh all träta och missförståndh desto beqvämare måtte förebyggias, och hvar i roo niuta dedh han är berättigadh till.

11. Hans Kon. Mat. af Sverige skall och restitueras alle de landh och platzer, som uthi varande feigde äre blefne occuperade och cronan Sverige afhändigade, ehvar de och kunne vara belägne; så väl som och de tree svenske skiepp, som vidh krigets begynnelse uthi Sundet äre blefne anhåldne, skole effter certifications lydelse medh deres lading eller dess billige värde i lijka måtto blifve restituerade. Så är och på begge sijdor bevilliat, att alle the prijser, som förmedelst uthgifne commissioner kunne vara tagne, och för det Torstrupske fördragedh icke äre inbrachte, skole deres ägare igen restitueras. Hvadh annat godz och mobilier effter den tidh ifrån den ene eller andre partens undersåtare till vattn och landh kan afhänd vara, som icke för åfvanbemelte fördragh af Kon. Kon. Mat. Mat. till Sverige och Danmarck kan vara doneradt eller bortgifvit, skall deslijkest igen gifvas och lefreras.

12. Här emoth afstår Kon. Mat., dess successorer och cronan Sverige till Kon. Mat., dess sueccsorer och cronan Danmarck all den rättigheet, som Hans Mat. jure belli kan hafva till alla de fästningar, skantzar, öyar, provincier, städer och territoria, som Hans Mat. uthi delta krich förmedelst dess vappn hafver inbekommit, särdeles de provincier Seelandh, Lalandh, Falster och Langelandh medh festningen Naschov, item Fühnen, Jütlandh, Schlesvig, Holstein, Stormarn och Ditmarschen medh

Roskildefreden 1658

festningen Friedrichsudde, Hallskantz, hused och grefveskapedh Pinnenberg, så och öyarne Als och Arröö medh de furstlige husen Sönderborg och Norborg sampt alle ulhi desse tvenne konungerijken Danmarck och Nârie, så väl som uthi bemälte furstendömen och där under hörige provincier och öyer, occuperade städer, fästningar, skantzar, lähn, adelige huusen och territoria, ehwadh namn de hafva kunne, och icke i detta fördragh per expressum äre undantagne; och skole de, sedan dee effter detta fördrags innehåldh igen äre öfverlefrerade, medh alle deres appertinentier och rättigheeter föllia Kon. Mat., dess successorer och Danmarcks crono, obehindrade i alla måtto.

13. I lijka måtto afstår Hans Kon. Mat. för sigh, dess successorer och cronan Sverige alle de rättigheeter och prætionier, som Hans Kon. Mat. racione ducatus Bremensis hafver eller kan hafva uppå grefveskaped Delmenhorst och Ditmarschen, och den till Kon. Mat. aff Danmarck, dess successorer och hertigerne aff huset Holstein, konunglige och goltorpische linie, cederar och affträder, så att Kon. Mat. af Sverige och dess successorer aldrig något åtaal där uppå vijdare hafva skole. Och där Hans Kon. Mat. till Sverige skulle hafva racione dicti ducatus Bremensis någon prætionier på något adeligit godz i Holsteen, cederes sådant sammalunda här medh och låfves att de documenter, som förhanden och hijthörande äro, skole Hans Kon. Mat. i Danmarck och huset Holstein, konunglige och gottorpische linien, extraderas.

14. Och såsom fästningarne på begge sijdor, så väl de som uthi detta krich äre

blefne eröfrade, som de andre, som uthi krafft af detta fridzfördraget afståås, blotta och uthan stycken, ammunition och provision öfverlefreras skole, altså är där vidh förafskeedat och aftaalt, att bönderne uthi de lähn, hvarest sådane fästningar äre belagne, skole plichtige vara samma stycken, munition och provision till stranden att framföra, hvarest de bäst och lägligst kunne blifve inskeppade och afförde.

15. Der jämpte är och beslutit, belevvat och aftalt, att uthi fästningarne, som af ene eller andre parten afståås och inrymmes, visse rum deputerade varde, hvarest den, som fästningen eller orthen afträder, sin ammunition och provision uthi säkert behåldh och förvaring hafva kunde, intill dess det beqvåmligen dâdan kan bortfördt och affhåmptadt blifva.

16. Och på dedh medh evacuationen och förväxlingen af åfvanbenåmbde provincier, städer och fästningar deste richtigare på den ene och andre sijdan kan tillgåå, äre begge parterne däröfver således föreente, alt så snart de tu tusende ryttare - som Kon. Mat. i Sverige har medh uthaf Kon. Mat. i Danmarck uthåfvadt är att öfverlåtes - äro lefrerade, den svenske armée strax uthur Seeland marchera skall, och därpå Helsingborg den 27. Februarij, Landzcrona den 28. ejusdem, Malmö den 1. Martij öfverlefreras, jemväl skall den 4. ejusdem Christianstadh till Kon. Mat.s i Sverige fullmechtige och samma dagh Naschov till Kon. Mat.s i Danmarck commissarier affträdes, på hvilcken tidh den svenske armée af Lalandh, Falster och Langelandh skall uthföras. Den 15. Martij skall Christianopel och resten af Blekinge medh

Roskildefreden 1658

Bornholm, såframt det möyeligit och vederleken tillstädier, så och Bahuus den 18. ejusdem inrymmes. Den 1. May skall Tronhiem, Jemptelandh och Bremervöhrde så väl som alle andre platzer, som Hans Mal. i Danmarck i denne feigde kan hafva occuperat, ehvarest de belägne äre, Kon. Mat.s i Sverige commissarier restitueras, hvar emoth Kon. Mat.s i Sverige hela armée på samma dagh af Fyhnen, Juthlandt, Schlesvigh, Holsteen, Stormarn och Ditmarschen sampt underliggiande öyar, fästningar, skantzar och adelige huuss, ehvadh namn de hafva kunne, begynna att uthmarchera, och fästningarne Fredrichsudde, Pinnenberg, Hallskantz sampt alle andre platzer, ehvarest de och äre belägne, som uthi Kon. Mat.s i Sverige våldh i denne feigde kunne vara kåmbne, till samma dagh, den 1. May, uthi de kongl. danske fullmechtiges händer lefreres. Skall och så på samma tidh insulen Als medh Sönnerborg och Norborg deres rätte herre cederes och inrymmes, så och därsom något annat kunde finnas uthi åfvanbemelde rijken, provincier, furstendöme och öyar på enthere sijdan intaget och eröfradt, skall sådant allt quiteras, lijka som dedh har expresse infördt voro, och den, som det tillförenne tillhördt hafver, afträdas och öfverlefreras.

17. Och på dedh när uthväxlingen af fästningarne skeer eller krigsfolckedh af städerne och provincierne på bemelte terminer uthföres, invåhnerne ingen gevaldt eller öfvervåldh må vederfaras, skall på begge sidor commissarier vara tillstädes, som gått inseende där medh hafve, att undersåtarne inthed medh våldh ifrån tages eller något otillbörligt anmodas. Och såsom

den svensche arméen, så länge den här uthi landet blifver, nödvändigt underhåldh gifves måste, altså skall den och under godh ordre och disciplin hållas, således att undersåtarne ifrån den dagh, fredhen sluthen är, inthed mera anthen medh brandskattningar eller andre krigsbesvär, ehvadh namn de hafva kunne, affpressas eller affordras skall, än hvadh krigsfolckedh till deres nödtårfftige underhåldh effter den ordinance, som aff commissarierne på begge sidor därom kan göras, så länge de äre här uthi rijkedh, behöfver.

18. Hvad tillförenne förmåldt är om landens restitution och inrymmande på de föreschrefne terminer, skall forståås effter landz lagh, således att de, som lähnen nu besittia, skole inkåmpsten daraf niuta intill Philippi Jacobi dagh nästkommande så och restancen däraf uppbära ifrån bemelte Philippi Jacobi 1657 till anno 1658; doch så att hvadh, som ey strax kan afläggias, då tidh och respit gifve, dedh på visse terminer att betala.

19. Desslijkest skole alle fångar på begge sidor, höge och låge, aff hvadh ståndh och condition de vara kunde, föruthan någon rantzon strax ledige och löse gifvas, doch hvadh theres kåst angår, effter billigheet betala.

20. Alla the undersåtare eller inbyggjare, som af åfvanbemelte cederade länder och provincier lust hafve till at flyttia till andres städher och orther, dem må sådant ståå fritt, doch att det skeer effter landets lagh och städernes, thedan de flyttie, privilegier. Men hvadh thed godz anlanger, som i städerna inflychtadh är vidh desse krigstijder, dedh

Roskildefreden 1658

må ägaren obelastadt och obehindrat åter uthföra.

21. Dee förre ördragen, nemligen dedh Stettiniske, Siöredske och Bromsebroiske, som emillan desse låflige konungarijken äre uprättade vordne, skola blifva aldeles och uthi alle deres articlar oförkränckte och uthi deres fulla krafft och vigeur, som de för denne feigdens begynnelse varit hafve och lijka som voro de ordh ifrån ordh här införde, så vijda de förmedelst denne tractat express icke förändrade äre.

22. Hans Kon. Mat. aff Danmark skall gifva Hans Furstl. Durchl. aff Schlesvig, Holstein, Gottorp effter billigheet contentament, hvarom begge parters, Hans Kon. Mat.s i Danmark och Hans Furstl. Durchl.s commissarier tractera skole, doch så att sluthed därpå skeer innan den 2. Maij.

23. Der jempte och hvadh uthi denne feigd månde vara händt och förelupit, som emillan Hans Kon. Mat. och cronan Danmark och Hans Furstl. Durchl. aff Schlesvig, Holstein, Gottorp i een måtto och annan kunde förorsaka något misshaagh och missförståndh, eller af Kon. Mat. i Danmark och Hans Fustl. Durchl. antingen emoth hvar andra siälfva eller hvars annars ministri, tjänare och undersåtare annorledes än väl utthydas, alt det samme skall effter denne dagh aldrig till någons förfång och besvär ihugkommit och påörckiat, uthan genom detta fredsfördraget på begge sijdor aldeles bijlagdt, förglömdt och uphäfvit vara.

24. Låfves och här medh, att her Corfitz, grefve af Uhlefeldt, innan den 2. April uthi innevarande år till allt sitt godz både i Danmark och Nàrie, lööse och faste, skaB

restitueras, jämväl och för all lijdin skada nöyachtig vederlagh och satisfaction innan St. Johannis dagh nästkommande niuta; och honom sampt hans grefvinna, svärmoder, barn, vänner och tjänare fritt skall ståå aU byggia och boo uthi Danmark frij och säker, hvarest honom och dem sielfve lyster och behagar. De lähn, som grefve Uhlefeldt och hans sohn, nemblig Hirsholm, Munckelin och St. Hans closter uthi Nàrie, medh förläht hafver varit, hafve de effter förlähningsbrefven att niuta och behålla; och skall i lijka måtto hans gemåhl hennes tillbörlige titul fullkomligen restitueradt varda.

25. Hvilcke kongar eller republiquer, potentater eller furstar, som begäre uthi denne fridh att innesluthas, de hafve dedh hoos begge konungar att sökia.

26. Är och samtyckt, att dedh Jus feciale och danske manifestedh skall igen affskaffas och icke mera upplagdt eller försåldt blifva.

27. Att nu alt detta uthi ordh och gärning, som föreskrifvit står, skall och må på begge sijdor tryggeligen, trooligen, uprichtligen och väl nu och i framtijden hållas och effterkommas, tij är lofvat och tillsagdt, att desse våre vänlige uprättade pacter och fördragh skole af begge rijkernes konungar, konung Carl Gustaf i Sverige och konungh Friederich den tridie i Danmark, medh egen hand och secret stadfästade och confirmerade, och till yttermere förvaring af begge rijkernes rådh underskrefne och medh deres egne insegel befästade varda.

28. Så är och låfvat och förafskeedat, att een af rixens rådh och een secreterare på hvarie sijda uthi Helsingör skole mothas

Roskildefreden 1658

åth den 2. April hafvandes medh sigh desse förbemelte pacters ratification, medh begge sijders handh och segel effter den form, som här aftaltdt är, stadfästade och bekräfftade, så väl som the Danske hafve medh sigh cessionsbrefven uppå Hallandh, Bleking, Skåne, Bornholm, Bahuus och Trundhiem och dem de svenske commissarier på samma tidh öfverlefrera till fridens och slutne fördragets styrckio, stadfästelse och effterfolgdh.

Till yttermera visso och högre förvaring, att dette således af oss, som förbemält står, i alla sine punchter är giordt, afftaltdt, förafskedat och beslutit, och skall på Kon. Mat.s, vår allernådigste konungs och Sveriges cronos sida trooligen, fast och oryggeligen hållit och effterkommit varda, och ratificationen darnäst till föreskrefne dagh skaffas tillhanda och öfverantvardas, dij hafve vi detta medh egne händer underskrifvit och våre signeten undertrycht, begärandes där hoos af Hans Kon. Mat.s i Franckrijke och Hans Högheets Protecteuren i Engelandh respective ordinarie ambassadeur och extraordinarie affgesandter som mediateurer vidh denne fridz tractat, att the till mere styrckio och fastare vittnesbördh detta medh oss underskrifva och försägla ville.

Actum uthi Roskildh den 26. Februarij 1658

Le chevalier de Terlon.

Ph. Meadowe.

Corfitz greffue aff Willfeldt.

Sten Bielke.